

Hálaadás

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
állandó kiadványa
2016 karácsony

Tartalom

Karácsonyi ima, 2016: Berkesi Gábor – 2. oldal
Presbiterek az Igéről: Komjáthy István – 4. oldal
Családi délután – 6. oldal
Altemplomi hírek – 7. oldal
Bemutakozik Baán Márton Botond – 8. oldal
Gárdonyi Zoltán emlékévé – 9. oldal
Gyülekezeti híreink – 10. oldal
Ajánló – 11-12. oldal

Fotó: Vajda László

Karácsonyi ima, 2016

Áldott légy örökkévaló Urunk, hogy Te ezt a világot úgy szeretted, hogy ideadtad a legdrágábat, fiadat, Jézust. Nem sok szeretnivaló volt a világban akkor sem, ma sem, Te mégis adtad. Igaz, őszinte szeretetből, nem a „hitstrébereknek, eminenseknek” az ő megérdemeltnek gondolt érdemeikért.

Áldunk Őr Jézus, hogy Te ebbe a megkergült világba hajlandó voltál eljönni. Istállóban születél – elképesztő –, a rókának volt barlangja, az égi madárnak fészke, neked sokszor nem volt szállásod. Ott hagyta a menny-magas tiszta biztonságát, és itt értetlen gyermekeid sokszor hajléktalanná tettek.

Te, az áldott orvos, nem nyitottál rendelőt valamely nagyváros luxusnyegyedében, hanem fáradhatatlanul jártad Galilea, Samária, Júdea poros útjait, hogy aki találkozni akar Veled, gyógyulni Általad, megtörténhessen. Beszűkült emberi elmék nem értettek, félremagyaráztak, Te nem sértődtél meg. Tudtad, mi vár rád, mégis vállaltad a küldetést. Tudtad, hogy a

legszűkebb baráti, tanítványi körödből kerül ki feljelentőd, besúgód, mégis így szóltál hozzá: barátom. A Gecsemáné kerti drámai pillanatban hagyta, hogy megcsókoljon. Tudta, hogy igaztalan vádak alapján elítélnék, kivégeznek, mégsem hátráltál meg.

Urunk, a ma világa bennünket átlag embereket semmivel nem bátorít, sőt inkább sokkol: kilyukadó ózonpajzzsal, ökológiai katasztrófákkal, gazdasági ellehetetlenüléssel, álta-

lános nyomorral, szíriai háborúval, erősödő és kiterjedő terrorizmussal, bűnözések növekvő számával. A világnak rémhírek kellenek (minél nagyobb a baj, több a halott, annál inkább szen-

záció, hírérték).

Urunk, Te semmikor nem vártad el, hogy tömegek köszöntsenek betanult és ünnepi beszédekkel, blőd, tömjénező versikékkel. Te utánamentél a századik juhnak is, az elcsatangoltnak is, mert Te senkiről nem mondtál le, nálad nincs emberi selejt. Urunk kérve-kérünk, rehabilitáld számunkra újra karácsonyt, ezt a drága

ünnepet, és adj nekünk hiteles örömhírt, örökkévalót, maradandót.

Békesség fejedelme, járd át egész valónkat és tégy újra emberekké emberré lett Isten Fia, Jézus. A napkeleti bölcsek alázatával, a pásztorok nyíltszívűségével, az agg Simeon töretlen hitével, a keserves sorsú Anna kiáradó örömeivel magasztalunk szüntelen. Az Isten szeretet, a szeretet soha el nem fogy. Immánuel, velünk az Isten. Ámen.

Berkesi Gábor

Imádkozzunk!

Szerető Istenünk! Hálát adunk neked és dicsérünk téged az első karácsonyra, Jézus születésére emlékezve. Azon a szent estén nekünk ad-

tad a te Fiadat, a mindenség Urát, a világ Megváltóját, aki bepólyálva feküdt egy jászolban. Kérünk, vonj be minket a te szeretetednek titkába, hogy igazán és szívből énekelhessünk dicséretet neked a mennyei seregek karával, hogy örömet kaphassunk a pásztorokkal menve és megtalálva azt, akire vártunk, Jézus Krisztust, a Messiást, és, hogy rátalálva őt imádhassuk a bölcsekkel együtt. Őt, aki-ben megjelent a te kegyelmed, aki békességet hirdetett, aki eleget tett értünk, aki a Szeretet. Az ő nevében kérünk, hogy adj ennek a megtört világnak gyógyulást, békességet, szeretetet. Jöjjön közénk jóakarát és jóság minden köszöntéssel, minden ajándékkal, de legfőképpen jöjj közénk Te.

Add, hogy lehessünk boldog gyermekeid, Mennyei Atyánk, hálával és megbocsájtással a szívünkben, mint akik magunk is bocsánatot nyertünk előtted Krisztus által. Kérünk téged, hogy ne csak megtalálhassuk, hanem követhessük is Jézust, hogy így mi magunk is feleletté válhassunk a saját és egymás imádságaira. „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” Ámen.

Baán Márton Botond

”Néha azt hiszem, a szeretetre várok. Valószínűleg csillapíthatatlan ez az éhség. Aki egyszer belekóstolt, holtáig ízlelni szeretné. Közben már megtudtam, hogy szeretetet kapni nem lehet, mindig csak adni kell, ez a módja. Megtudtam azt is, hogy semmi nem nehezebb, mint a szeretetet kifejezni. A költőknek nem sikerült, soha, a költőknek, akik az érzelmek és indulatok minden árnyalatát rögzíteni tudják szavaikban. A szeretetnek nincs színfoka, mint a gyöngédségnek, nincs hőfoka, mint a szerelemnek, tartalmát nem lehet szavakban közölni: ha kimondják, már hazugság. A szeretetben csak élni lehet, mint a fényben vagy a levegőben. Szerves lény talán nem élhet másképp, csak a hőben, a fényben, a levegőben és a szeretetben.”

Márai Sándor, December (részlet)

Presbiterek az Igéről: Komjáthy István

”*Várjad az Urat, légy erős, bátorodjék a szíved, és várjad az Urat.*” Zsolt 27,14

Különleges advent családunk számára ez a mostani. Amellett, hogy igyekszünk lelkünket Megváltó Urunk születésének napjára ünneplőbe öltöztetni, mindennapjainkat kitölti egy másik örömteli várakozás is: reménység szerint családunk hamarosan újabb kis élettel fog bővülni.

Egy kisgyermek közelgő születése átélhető csodává teszi a karácsonyra való készülődést. Új életre várni ebben az időszakban igazi ajándék, miközben az aranyvasárnap forgataga teljesen mást kínál: csak mi magunk vagyunk a fontosak, amit megvásárolhatunk, csak az az érték, itt és most vegyük meg, fogyasszuk el, amit látunk, ne törődjünk mással. Pedig nincs nagyobb ajándék egy újabb gyermek érkezésénél. Jó ilyenkor arra gondolni, nem véletlen, hogy Krisztus Urunk is gyermek képében jött el e világra. És ez a Gyermek fénnel ragyogta be a világot, a legnagyobb örömet hozta el mindenki életébe. Minden új kis élet születése maga a katarzis, először karban tartani és ölelni gyermekün-

ket igazán mennyei pillanat. Olyan-
kor valami egészen különleges csodá-
nak lehetünk részesei. A legnagyobb
csodát pedig minden karácsony ün-
nepén újra és újra átélhetjük: Isten
leg hatalmasabb ajándékának, Fiának
születését.

Egy újszülött kisággya mellett
mindenki csendben megáll egy
pillanatra, hiszen egykori tiszta tekin-
tetű, boldog önmagát látja viszont
benne. Szívből kívánom mindenki-
nek, hogy gyermeki lélekkel, a szüle-
tés megismételhetetlen hangulatával
tudja várni az ünnepet, és igaz hittel
tekintsen a jászolban fekvő, értünk
született Gyermekre.

Komjáthy István

Magamhoz

*„Az Úrnak angyala pedig szóla Filepnek,
mondván: Kelj fel és menj el dél felé, arra
az útra, mely Jeruzsálemből Gázába megy
alá. Járatlan ez.” ApCsel 8,26*

Érted-e amit olvasol,
Te fekete ember?
Hány éve már hogy forगतod
Szemeddel-szíveddel?

Zizegve pörög a papír
Gémberült ujjadon,
S még mindig itt szomorkodol
A gázai úton.

Legyen hát. Lelkem galambmód
Szegődjön társadul!
Szekéreden nem Fülöp lesz,
Ki Ézsajást dalol.

Egy kisdedet babusgatsz majd,
S a csecsszóó tanít:
Kalács-igém csitítja el
Akarnok vágyaid.

Kelj fel hát, hasznos edényem,
Vidd csillaghíremet.
Mondd magyarul, mondd édesen,
Ahogy kell, kinek-kinek.

Járatlan út, amelyre lépsz,
S én ott leszek veled.
Markomba metszem sorsodat.
Kövesd a Kisdedet!

Mátyás Imre

Családi délután

Adventi-karácsonyi együttlét templomunkban

Hát ezt is megértük! Kicsinek bizonyult a félig megújult Tanácsterem a december 10-én, szombaton délután megrendezett adventi-karácsonyi családi délutánunkhoz. De még milyen kicsinek. Ha kettő van belőle, úgy talán elég. Így hát templomunkban zengett a kánon generációk ajkáról: „Jöjj, ó, jöjj el, Jézus Krisztusunk, vár a szívünk, jöjj el...”, vagy a már szent slágerre emelkedett ének, „Adventi hírnök, friss fe-

nyőág...”. Itt derültünk sokat a Baár-Madasból érkezett Kucifántos együttes egészséges népi humorral átszótt betlehemesén, néztük a kitűnő olasz filmrendező, Zeffirelli megunhatatlan filmjének, A názáreti Jézusnak karácsonyi részét. A gyermekek ajándékot kaptak, majd újra előkerült a jelképes „cipőkanál”, hogy beférjünk a földszinti helyiségekbe a kézműves foglalkozásokra. Öröm volt látni a sok gyermeket az asztalok körül, amint átszellemült arccal, a nagy igyekezettől görcsös kis ujjakkal „gyártották” az angyalkát, csillagot, mécesst, mézeskalácsot, gyöngyfűzést, adventi koszorút. Régóta kedves szokás, hogy a

programok végeztével az előadók összegyülekeznek egy közös kis vacsorára a PRSC-be (Pozsonyi úti Református Sport Club), a TV-szobába. Hálát adva Istennek, megköszönve egymásnak a délutánt, Szőnyi Endre szobrászművész kitűnő munkatársunk tréfás népi áldásával ért véget az alkalom: „Akár János, akár Pista, pápista vagy kálomista, Ki a borát meg nem issza, lelke nem lesz soha tiszta.” Hála legyen Istennek, ki gazdagon megáldotta idén is alkalmunkat.

Berkesi Gábor

Altemplomi hírek

Kedves Gyülekezet! 2016 határ-időt jelentett számunkra, hogy az altemplom rekonstrukciójára az Emberi Erőforrások Minisztériumától, pályázati úton elnyert 9.700.000,- forintot minél hatékonyabban és a környezet adottságait figyelembe véve felhasználjuk. Az összeget 2015-

ben főgondnokunk, Barátossy Jenő bácsi által elkészített pályázat nyomán nyerte el a gyülekezet. 2016. december 31. egy meghosszabbított határidő, amit most a hónap vége felé közeledve már bizakodhatunk, hogy sikerül betartanunk. A közbeszerzési eljárást végül a második nekifutásra eredményesen folytattuk le. Az volt a célkitűzés, hogy bár biztosan nem lehet befejezni a beruházást, de érjük el a használhatóság minimális szintjét. Terveztünk parkettát, világítást, nyitható-zárható, lefestett ablakokat, épületgépészetet és benne szellőztetést. Az álmokból végül parkettára, világításra futotta, de az ablakok javítás utáni mázolására már nem volt elég a pénz. Amikor majd Önök lemennek megnézni, mi történt az elmúlt fél évben, tulajdonképpen egy hagyományos megoldással találkozhatnak úgy a világítás, mint a meleg burkolás (parketta) szempontjából. Reméljük, hogy mindenkire jó benyomást tesz majd a látvány és a használat pedig vissza fogja igazolni a kezdeti élményeket.

Elképzelésünk szerint ez a közösségi tér egyebek között alkalmas lesz a templomban megtartott keresztelők, esküvők, gyászszertartások utáni összejövetelek fogadására. Lehet azonban különböző kulturális események, előadások színhelye is. Tovább lépésre az út nyitva áll, de

sokféle eseményre már most is sor kerülhet. Az altempлом nemcsak nézőtérből áll. Sajnos még mindig számtalan befejezetlen része van a beruházásnak, melyek várják a gyülekezet további anyagi áldozatait, valamint az esetleges pályázati pénzeket. Ugyanakkor távlatilag bővülő mértékű bevételeket is remélünk ettől a közösségi tértől. Kívánjuk, hogy a mi Urunk áldása kísérje a gyülekezet életét.

Koronka Lajos és Szabó Attila

Bemutakozik munkatársunk

Baán Márton Botond teológushallgató vagyok, ebben a tanévben itt, a Pozsonyi úton végzem a hatodéves gyakorlatomat. 1989-ben születtem Veszprémben. Balatonfüreden nőttem fel, ott jártam általános iskolába, ének-zene tagozatra, ide vezethető vissza a zene iránti, azóta is tartó szeretetem. A középiskolát is Balatonfüreden kezdtem, de az utolsó két évet lehetőségem volt Angliában befejezni, így ott is „érettségiztem”.

Akülföldön töltött éveim alatt kezdtem érdeklődni Isten dolgai iránt, és megismerkedni Vele. Amikor hazajöttem, akkor csatlakoztam az otthoni gyülekezetemhez. Ez az ele-

jén nem mindig volt könnyű, hiszen mint az egyházi életbe frissen beleszöppenőnek, sok számomra új szókással és gyakorlattal kellett megismerkednem. Azt azonban éreztem és tudtam, hogy jó helyen vagyok, így a következő évben megkeresztelkedtem és konfirmáltam.

E gyetemre Budapestre jöttem, és el-

végzem a Károli Gáspár Református Egyetem kommunikáció alapszakát. A képzés utolsó évében pedig beiratkoztam a Teológiára is, mert folyamatosan egyre erősödött bennem az elhívás arra, hogy a másoknak végzett szolgálat által visszaadjak va-

lamit abból, amit Istentől kaptam. Hálás vagyok érte, ha ezt itt, a Pozsonyi úti gyülekezetben is megtehetem. Nős vagyok, feleségem Baán Nikolett magyar-történelem szakos tanár. A teológián és az emberekkel való foglalkozáson kívül szeretem a számítástechnikát, a fotózást és a természetet. Szeretek angolul olvasni, és a nyelvismeretemet bővíteni. Köszönöm a gyülekezet befogadó szeretetét, amit eddig is megtapasztalhattam, és egyfolytában tapasztalok! Számomra különösen is kedves ige: „...mert én megtanultam, hogy megelégedett legyek abban, amiben vagyok.” Fil 4,11b

Baán Márton Botond

Gárdonyi Zoltánra emlékezünk

(Budapest, 1906. április 25. – Herford, 1986. június 27.)

A református zeneszerző születésének száztizedik, halálának hetvenedik évfordulója van. Anyja Weigl Mária zongorista volt, aki Bartókkal együtt az egykori Liszt-tanítvány, Thomán Istvántól tanult a Zeneakadémián. Tizenhét évesen maga is megkezdte akadémiai tanulmányait, mégpedig Kodály Zoltán tanítványa-

ként. 1941 és 1967 között a Zeneakadémia tanára. 1972-ben Németországba költözött családjával. Műveit Svédországban, Németországban és az Egyesült Államokban is kiadták. Kórusunk évek óta repertoárjában tartja és szívesen éneklí műveit. Az elmúlt évek során – egyebek mellett – az alábbiakat adtuk elő: Gárdonyi Zoltán: Az Úr az én pásztorom (23. zsoltár), Mondjatok dicséretet, Az Úr szabadított meg, Szívemnek kösziklása. Fia Gárdonyi Zsolt (1946 –), szintén elismert zeneszerző: Nagy hálát adjunk című munkáját a Hálaadás kórus is énekelte.

„Gyerekkorom óta meghatározó szerepet tölt be életemben Gárdonyi Zoltán zenéjének lelkisége. A Kántusban, illetve a nyári kántorképző tanfolyamokon a repertoár szerves részét képezték. Máig egyik legkedvesebb és a számomra legtöbb üzenetet hordozó a bibliai 23. zsoltárra készült a capella kórusmű. Úgy érzem, megelevenedik minden szava Gárdonyi zenéjében. Oly tisztán képezi le a zene a szöveget, hogy szinte a kezembe adja a mozzanatot, mellyel élő evangéliummá válhat a zsoltár vigasztalása.”

Berkesi Boglárka, karnagy

Gyülekezeti híreink

Evangélizáció gyülekezetünkben

Advent első vasárnapja előtti héten újra közöttünk hirdette az Igét Lakatos Zoltán a Debrecen-Csapókeri gyülekezet lelkipásztora. Legyen hálaadás az alkalmakért!

Adventi babás-kisgyermekes délelőtt

December 10-én babás-ovis-kisiskolás családi délelőttöt tartottunk a babaszobákban. Igazán meghitt hangulatú, tartalmas délelőttöt töltöttünk együtt, kisgyermekes családok, amelyen minden korosztály megtalálhatta a neki megfelelő elfoglaltságot. A szülők Lev Tolsztoj: Pannov apó különös napja című darabját játszották el, az alkalmon pedig a világosság, fényesség témakörét jártuk körbe.

Berkesi Anna

Hálaadás kórus – Kórustalálkozó

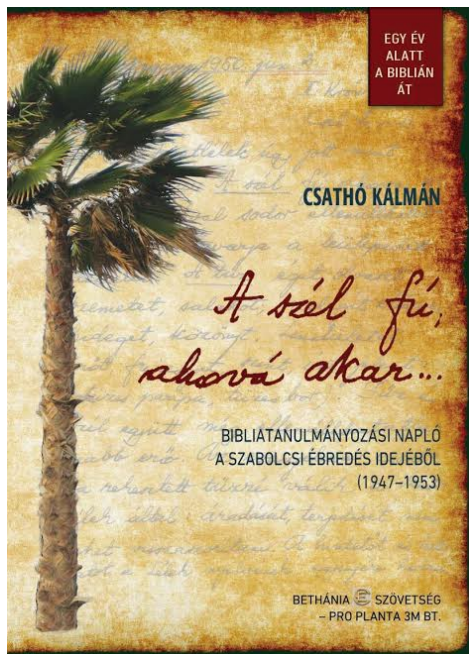
Advent harmadik vasárnapján, december 11-én a Hálaadás kórus Szekszárdra kapott meghívást. A Kodály Zoltán emlékére megtartott kórustalálkozón örömmel vettünk részt, hiszen ritka alkalom, hogy gyülekezeti kórus nem egyházi rendezvényen lép fel. A buszos villámtúra gimnáziumi osztálykirándulásaink hangulatára emlékeztetett, a koncerten pedig remek formában énekeltünk. Színhelye a csodálatos szekszárdi Művészetek háza volt. Az egykori zsinagógában most kiállítások, koncertek, rendezvények kapnak helyet. A Magyar Kórusok Napiján tartott kórustalálkozó végén ugyan várost nézni már késő volt, de az együtt éneklés mégis nagyon kedves élmény maradt!

Mátyás Imre

Ajánló

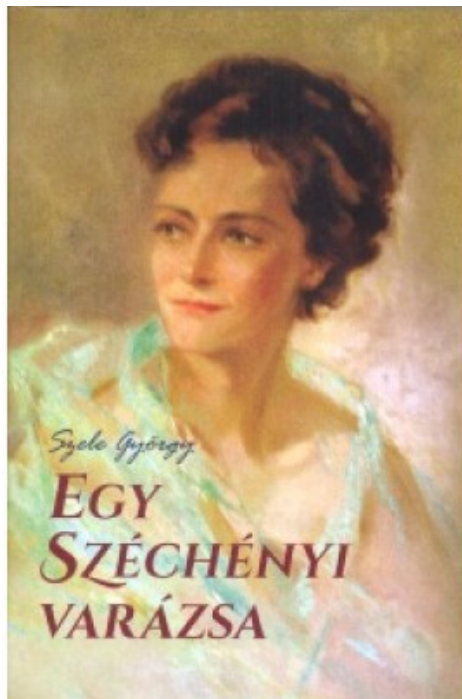
Csathó Kálmán: A szél fú, ahová akar...

Bibliatanulmányozási napló a szabolcsi ébredés idejéből (1947-1953)
Egy év alatt a Biblián át.

A naponkénti olvasásra szánt, a Reformáció 500. évfordulójára megjelentetett kiadvány a második világháború utáni szabolcsi ébredés felbecsülhetetlen értékű kordokumentuma. Csathó Kálmán kisvárdai segédlelkész, majd Nagyvarsány lelkipásztora, teológus korában szerkeszti az ennek a könyvnek is alapjául szolgáló, a teljes Szentírás egy év alatt törté-

nő végigolvasását célzó Bibliaolvasó vezérfonalat „Napról napra... Esztendőről esztendőre...” címmel, melyet a Bethánia 1944-ben kis füzet formájában meg is jelentet. Kisvárdai segédlelkészi szolgálata kezdetétől, 1947 októberétől, 1953 januárjáig, a „Napról napra... Esztendőről esztendőre...” beosztását követve, összesen 23 füzetbe lejegyzett Bibliatanulmányozási naplót ír. Ezekből a füzetekből került összeállításra a jelen könyv. A naponkénti rövid, tömör, lényegre törő, személyes hangvételű elmélkedésekben rajzolódik ki előttünk Csathó Kálmán lekipásztor lelkisége: Ige előtti nagy alázata, a gyülekezet és a rábízott szolgálat iránti szeretete, az Urától kapott felelős szolgálat hűséges teljesítése utáni vágya. Ő is várja: „Szólj, Uram!” Mert az Üzenet forrása maga az élő Isten! És csak azt lehet, érdemes, és kell továbbadni, amit mi is úgy kaptunk. Ezekben az áhítatokban megláthatjuk Isten szolgájának a vívódásait, hit-harcait, a bűn fölött győztes Krisztusba való kapaszkodását. Külön érdekesség, hogy a napi Ó- és Újszövetségi Igéket reggeli és esti áhítatokra bontja, úgy azonban, hogy valódi összhang csendül ki a teljes, Istentől ihletett Szentírásból. Legyen lelki táplálékunk az Életnek Beszéde! Áldás érte mennyei Gazdánk! Soli Deo Gloria! Iratterjesztésünkben kapható, 1200/1800 Ft.

Szele György: Egy Széchényi varázsa

A gyülekezetünkben is bemutatott kötet szerzője tizenhat évesen, diákként élte át a második világháború borzalmait. Hosszú heteket töltött családjával együtt egy összeomlott bérház pincéjében, éhezve, nélkülözve. Amikor a szovjet katonák fogságba ejtették, csodával határos módon menekült meg. A háború utáni kommunista diktatúra éveiben is megtartotta Istenbe vetett hitét, és soha nem adta fel a szabadságért folytatott küzdelmet. 1956-ban, a magyar szabadságharc brutális vérbe fojtása

után menekülni kényszerült. Amerikában találta meg új otthonát. Egy Washington környéki kórháznak volt az aneszteziológus- és intenzív-szakorvos vezetője, közel harminc éven át. Miután a kommunista rendszer összeomlott, 1991-ben egy USAID pályázat révén, egy több millió dolláros amerikai kormánytámogatásból, kardiológiai partnerkapcsolatot épített ki két amerikai kórház és a budapesti Szent Ferenc Kórház között. Miután nyugalomba vonult az aktív orvosi praxisból, visszatért szülővárosába, Szolnokra, hogy megírja ezt a történetet úgy, ahogyan azt egy fiatal magyar fiú élte át. Ez a történelmi regény először angolul jelent meg, az Egyesült Államokban, 2015 tavaszán, From Hungary With Love címmel, és igen nagy elismerést váltott ki olvasóiból. A szerző most újraírta regényét magyar nyelven Egy Széchényi varázsa címmel. S reméli, hogy ebben egy olyan képet tud felmutatni a magyar lélekről, amelyben a szeretet Isten és embertársaink iránt nem csak palástolt erény, az igaz hazaszeretetet nem csúfítja sovinizmus, s jobban boldogít adni, mint kapni – hogy végre jó szándékai révén ítéltesék meg ez a nép, s ne a hibái alapján. E regény tanulsága, hogy soha ne adjuk fel a hitet s a reményt, hogy elérjük céljainkat!